

Mao Tse-tung

Kinas kommunistiska partis roll i det nationella kriget*

Oktober 1938

Patriotism och internationalism.....	1
Kommunister bör vara föredömen i det nationella kriget	1
Ena hela nationen och bekämpa fiendens agenter inom den.....	2
Bygg ut kommunistiska partiet och förhindra att det infiltreras av fiendens agenter	3
Upprätthåll både enhetsfronten och partiets självständighet.....	3
Betrakta läget i dess helhet, tänk med hänsyn till flertalet och samarbeta med våra bundsförvanter.....	4
Kaderpolitiken.....	4
Partidisciplin.....	5
Partidemokrati	6
Vårt parti har befasts och vuxit sig starkt genom kampen på två fronter.....	7
Den nuvarande kampen på två fronter	8
Studier	9
Enhet och seger	10

Anmärkning

Detta är den officiella versionen (som ingår i *Valda verk* bd 2) av Maos rapport vid kommunistpartiets sjätte plenarmöte i oktober 1938. Översättning (från engelska): Nils G. Holmberg.

Men det rör sig egentligen bara om en mindre del av rapporten. Hela rapporten finns (på engelska) i Stuart Schrams omfattande Mao-antologi *Revolutionary writings 1912-1949*, vol. VI, s. 458-541, där den har titeln "On the New Stage" (Om det nya skedet). Det nedan återgivna avsnittet är från slutet av rapporten (a.a. s. 522-540). För ett intressant exempel på ett utelämnat avsnitt, se: [Guomindang \[Kuomintang\] har en lysande framtid](#).

I *Valda verk* används det äldre Wade Giles-systemet för transkribering av kinesiska namn. Detta har bibehållits här.

Noterna är från *Valda verk*.

MF

* Detta var en rapport till partiets Sjätte Centralkommittés sjätte plenarmöte. Mötet godkände den linje som den politiska byrån med kamrat Mao Tse-tung i spetsen framförde och var ett mycket viktigt möte. I diskussionen om Kinas kommunistiska partis roll i det nationella kriget hjälpte han alla kamrater att klart inse och samvetsgrant påtaga sig partiets stora och historiska ansvar för att leda försvarskriget mot Japan. Plenarmötet beslöt sig för linjen att fortsätta den antijapanska enhetsfronten, men påpekade samtidigt att det måste bli såväl kamp som enhet inom enhetsfronten och att förslaget "Allting genom enhetsfronten" inte passade de kinesiska förhållandena. Således kritiserades misstaget att inta en försonlig hållning vad enhetsfronten beträffar. Detta problem togs upp av kamrat Mao Tse-tung i "Frågan om självständighet och initiativ inom enhetsfronten", som utgjorde en del av hans slutanförande vid detta möte [som hölls 5 november]. Mötet beslöt, samtidigt som det fastställde att det var ytterst viktigt att hela partiet skulle ägna sig åt att organisera folkets väpnade kamp mot Japan, att krigszonerna och fiendens uppland skulle utgöra partiets främsta arbetsfält och förkastade de felaktiga idéerna, som framfördes av dem som satte sitt hopp till seger för Kuomintangarméerna och som skulle ha överlämnat folkets öde åt legal kamp under det reaktionära kuomintangväldet. Detta problem tog kamrat Mao Tse-tung upp i "Problem rörande krig och strategi", vilket likaledes utgjorde en del av hans slutanförande vid mötet.

Kamrater, våra framtidsutsikter är ljusa. Det är inte endast nödvändigt för oss att vi besegrar den japanska imperialismen och bygger upp ett nytt Kina, utan vi är säkerligen även i stånd att uppnå dessa mål. Det ligger emellertid en svår väg mellan nutiden och den ljusa framtiden. I kampen för ett nytt Kina, måste Kinas kommunistiska parti och hela folket bekämpa de japanska angriparna på ett planmässigt sätt och kan besegra dem endast genom ett långvarigt krig. Vi har redan sagt en hel del om de olika problem som rör kriget. Vi har sammanfattat erfarenheterna som vi vunnit sedan kriget bröt ut och värderat det nuvarande läget, utstakat de trängande uppgifterna som hela nationen står inför och förklarat orsakerna till allt vi måste vidmakthålla ett långvarigt krig medelst en långsiktig nationell enhetsfront mot Japan och de metoder som detta kräver, och vi har analyserat det internationella läget. Vilka problem återstår då? Kamrater, det finns ytterligare ett problem, nämligen, vilken roll Kinas kommunistiska parti bör spela i det nationella kriget, eller, hur kommunisterna bör uppfatta sin egen roll, stärka sig själva och sluta sina led för att vara i stånd att leda detta krig till seger och inte till nederlag.

Patriotism och internationalism

Kan en kommunist, som är internationalist, samtidigt vara patriot? Vi anser, att han inte blott kan utan måste vara det. Patriotismens specifika innehåll bestämmas av de historiska betingelserna. De japanska aggressorerna och Hitler har sin "patriotism", och vi har vår patriotism. Kommunisterna måste beslutsamt bekämpa de japanska aggressorernas och Hitlers "patriotism". Kommunisterna i Japan och Tyskland är defaitister i sin inställning till de krig som deras länder för. Det ligger i de japanska och tyska folkens intresse att med alla tänkbara medel åstadkomma nederlag för de japanska aggressorerna och Hitler, och ju mera fullständigt nederlaget blir, desto bättre. Detta är vad Japans och Tysklands kommunister bör göra och vad de håller på att göra. Ty de krig som de japanska aggressorerna och Hitler satt i gång skadar folken i hemländerna såväl som folken i hela världen. I Kinas fall ligger det emellertid annorlunda till, därför att Kina är offer för aggression. Kinesiska kommunister måste därför förena patriotism med internationalism. Vi är på samma gång internationalister och patrioter, och vår paroll är; "Kämpa för att försvara fäderneslandet emot aggressorerna". För oss är defaitismen ett brott och det är en ofrånkomlig skyldighet att sträva efter seger i försvarskriget. Ty endast genom att kämpa för fäderneslandets försvar kan vi besegra aggressorerna och uppnå nationell befrielse. Och endast genom att uppnå nationell befrielse blir det möjligt för proletariatet och andra arbetande människor att uppnå sin egen frigörelse. Kinas seger och de invaderande imperialisternas nederlag kommer att hjälpa folken i andra länder. I nationella befrielsekrig är patriotismen alltså tillämplig internationalism. Av detta skäl måste kommunisterna använda sitt initiativ till det yttersta, modigt och beslutsamt marschera till stridsfronten i det nationella befrielsekriget och rikta sina vapen mot de japanska angriparna. Av detta skäl utfärdade vårt parti omedelbart efter intermezzot av den 18 september 1931 sin maning att motstå de japanska angriparna medelst ett krig för nationens försvar och föreslog senare en landsomfattande enhetsfront mot Japan, beordrade Röda armén att reorganisera sig som en del av den antijapanska nationella revolutionära armén och marschera till fronten samt instruerade partimedlemmarna att inta sin plats i de främsta leden i kriget och försvara landet till sista blodsdroppen. Dessa handlingar är goda patriotiska handlingar och strider alls inte emot internationalismen utan är dess tillämpning i Kina. Endast de som är politiska dumhuvuden eller har dolda syften pratar dumheter om att vi har gjort ett misstag och övergett internationalismen.

Kommunisterna bör vara föredömen i det nationella kriget

Av ovan anförda skäl bör kommunisterna visa ett stort mått av initiativ i det nationella kriget och visa det konkret, det vill säga, de bör på alla områden spela rollen av ett föredömligt

avantgarde. Vårt krig utkämpas under ogynnsamma förhållanden. Den nationella medvetenheten, den nationella självrespekten och det nationella självförtroendet är inte tillräckligt utvecklade bland de breda massorna. Flertalet av folket är oorganiserade, Kinas militära styrka är svag, ekonomin är efterbliven, det politiska systemet är odemokratiskt, det finns korruption och pessimism, och inom enhetsfronten råder brist på enhet och solidaritet. Dessa förhållanden hör till de ogynnsamma. Därför måste kommunister medvetet axla det stora ansvaret att ena hela nationen i syfte att få slut på alla dessa icke önskvärda företeelser. Här är kommunisternas roll som ett föredömligt avantgarde av största vikt. Kommunisterna i Åttonde routearmén och Nya fjärde armén bör vara ett föredöme i att kämpa modigt, utföra order, iaktta disciplin, utföra politiskt arbete och fostra inre enhet och solidaritet. I sitt förhållande till vänskapligt sinnade partier och arméer bör kommunister ta bestämd ställning för enhet för motstånd mot Japan, hålla fast vid enhetsfrontsprogrammet och föregå med gott exempel i genomförandet av motståndets uppgifter. De bör tala sanning och handla beslutsamt, vara fria från högmod och uppriktiga i överläggningarna och samarbetet med de vänskapligt sinnade partierna och arméerna och bör vara föredömen i umgänget mellan partierna inom enhetsfronten. Varje kommunist som arbetar inom regeringen bör föregå med gott exempel genom att visa fullständig redbarhet, avstå från att favorisera i utnämningsfrågor samt arbeta hårt för liten lön. Varenda kommunist som arbetar i massrörelserna bör vara en vän till massorna och inte en pådrivare, en outtröttlig lärare och inte en byråkratisk politiker. Aldrig och under inga omständigheter bör en kommunist sätta sina personliga intressen i främsta rummet; han bör underordna dem nationens och massornas intressen, Därför är själviskhet, slapphet, korruption, försök att ställa sig i rampljuset och så vidare högst föraktliga, medan osjälviskhet, att arbeta med hela sin energi, ge sig helhjärtat hän åt att tjäna samhället och arbeta hårt i det tysta kommer att ge respekt. Kommunisterna bör arbeta i harmoni med alla progressiva element utanför partiet och söka ena hela folket i syfte att undanröja allt som icke är önskvärt. Vi måste inse att kommunisterna utgör endast en liten del av landets befolkning och att det finns ansevärliga mängder progressiva element och aktivister utanför partiet med vilka vi måste arbeta. Det är helt felaktigt att tro att enbart vi är bra och ingen annan värd någonting. Vad människor som är politiskt efterblivna angår, bör kommunister inte ringakta eller förakta dem, utan bjuda dem vänskap och förena sig med dem, övertyga dem och uppmuntra dem att gå framåt. En kommunistisk hållning gentemot en människa som har begått fel i sitt arbete, bör vara att övertyga henne i syfte att hjälpa henne att ändra sig och börja om på nytt och inte att utesluta, såvitt hon inte är oeffterrettlig. Kommunisterna bör vara föredömen genom att vara såväl praktiska som framsynta. Endast genom att vara praktiska kan de genomföra de utstakade uppgifterna, och endast framsynthet kan hindra dem från att gå vilse under marschen framåt. Därför bör kommunister föregå med gott exempel i studier, de bör alltid vara massornas lärjungar såväl som deras lärare. Endast genom att lära av folket, av de faktiska förhållandena och av de vänskapligt sinnade partierna och arméerna och genom att känna dem väl, kan vi vara praktiska i vårt arbete och framsynta när det gäller framtiden. Endast om kommunisterna efter bästa förmåga, tillsammans med alla avancerade element bland de vänskapligt sinnade partierna och arméerna samt bland massorna, spelar rollen av ett föredömligt avantgarde, kan, under ett långvarigt krig och ogynnsamma förhållanden, hela nationens dynamiska energi mobiliseras i kampen för att övervinna svårigheterna, besegra fienden och bygga ett nytt Kina.

Ena hela nationen och bekämpa fiendens agenter inom den

Den enda politiken för att övervinna svårigheter, besegra fienden och bygga upp ett nytt Kina består i att befästa och utbygga den Antijapanska nationella enhetsfronten och mobilisera hela nationens dynamiska energi. Det finns emellertid redan fientliga agenter som spelar rollen som splittrare inom vår nationella enhetsfront, nämligen, förrädarna, trotskisterna och de

projapanska elementen. Kommunisterna måste alltid hålla utkik efter dem, avslöja deras brottsliga verksamhet med faktiska bevis och varna folket att inte låta sig luras av dem. Kommunisterna måste skärpa sin politiska vaksamhet mot dessa fiendliga agenter. De måste förstå att utbyggandet och befestandet av den nationella enhetsfronten är oskiljaktigt från avslöjandet och utrensningen av fiendliga agenter. Det är helt fel att endast uppmärksamma den ena sidan och glömma den andra.

Bygg ut kommunistiska partiet och förhindra att det infiltreras av fiendens agenter

För att övervinna svårigheter, besegra fienden och bygga upp ett nytt Kina måste kommunistiska partiet utvidga sin organisation och bli ett stort massparti genom att öppna sina dörrar för massorna av arbetare, bönder och unga aktivister, vilka verkligen är revolutionen trogna, tror på partiets principer, stödjer dess politik och är villiga att följa dess disciplin och arbeta hårt. Här bör ingen tendens till den stängda dörrens politik tolereras. Men samtidigt får det inte bli någon avslappning i vaksamheten mot infiltrering av fiendliga agenter. De japanska imperialistiska hemliga underrättelseorganisationerna försöker oavbrutet att splittra vårt parti och smugla in maskerade förrädare, trotskister, projapanska element, degenererade element och karriärister, maskerade som aktivister, i dess led. Vi får inte för en minut minska vår vaksamhet och våra stränga förebyggande åtgärder mot dylika personer. Vi får inte stänga dörrarna om oss av fruktan för fiendliga agenter, eftersom vår linje är att djärvt bygga ut partiet. Men samtidigt som vi djärvt utökar vårt medlemsantal, får vi inte minska vår vaksamhet mot fiendliga agenter och karriärister, som kommer att utnyttja denna chans att smyga sig in i våra led. Om vi uppmärksammar endast den ena sidan och glömmen den andra, kommer vi att göra misstag. Den enda riktiga politiken är: "Bygg djärvt ut partiet, men släpp inte in en enda icke önskvärd person".

Upprätthåll både enhetsfronten och partiets självständighet

Endast genom att beslutsamt upprätthålla enhetsfronten kan svårigheterna övervinnas, fienden besegras och ett nytt Kina byggas upp. Detta står utom allt tvivel. Samtidigt måste varje parti och varje grupp inom enhetsfronten vara ideologiskt, politiskt och organisatoriskt självständigt. Detta gäller Kuomintang, det kommunistiska partiet och alla andra partier eller grupper. När det gäller förhållandena mellan partierna, tillåter den demokratiska principen i Folkets tre principer både att alla partier och grupper förenas och varje parti och grupps självständiga existens. Att tala enbart om enhet och samtidigt förneka självständigheten är detsamma som att överge den demokratiska principen, och detta kan varken kommunistiska partiet eller något annat parti gå med på. Självständighetsprincipen inom enhetsfronten är utan tvivel relativ och inte absolut, och att betrakta den som absolut skulle undergräva den allmänna politiken för enhet mot fienden. Men denna relativa självständighet får inte förnekas; ideologiskt, politiskt och organisatoriskt måste varje parti ha sin relativa självständighet, det vill säga, relativa frihet. Dessutom skulle den allmänna politiken för enhet mot fienden undergrävas, om denna relativa frihet förnekades eller frivilligt övergavs. Detta bör stå klart för alla medlemmar i det kommunistiska partiet såväl som i de vänskapligt sinnade partierna.

Samma sak gäller förhållandet mellan klasskampen och den nationella kampen. Det är en fastställd princip att för försvarskrigets skull måste allting underordnas motståndets intressen. Därför måste klasskampens intressen underordnas och får inte stå i motsättning till försvarskrigets intressen. Men klasserna och klasskampen är fakta, och de som förnekar klasskampens existens har fel. Den teori som söker förneka detta faktum är helt felaktig. Vi förnekar inte klasskampen, vi anpassar den. Den politik för ömsesidig hjälp och ömsesidiga eftergifter som vi förespråkar kan tillämpas inte endast på förhållandena mellan partierna utan även på

klassförhållandena. Enhet mot Japan kräver en lämplig politik för anpassning av klassförhållandena, en politik som inte lämnar det arbetande folket utan politiskt och materiellt skydd men samtidigt tar hänsyn till de rikas intressen och på så sätt tillmötesgår kraven på sammanhållning mot fienden. Det är dåligt för försvarskriget att ta hänsyn endast till den ena sidan och försumma den andra.

Betrakta läget i dess helhet, tänk med hänsyn till flertalet och samarbeta med våra bundsförvanter

När kommunister leder massorna i kamp mot fienden, måste de betrakta läget i dess helhet, tänka med hänsyn till folkets flertal och samarbeta med dess bundsförvanter. De måste fatta principen att delens behov ska underordnas det helas behov. Om ett förslag verkar passande för ett partiellt läge men inte för läget som helhet, måste delen ge vika för helheten, Omvänt, om förslaget inte passar delen men är passande med hänsyn till läget som helhet, måste återigen delen ge vika för helheten. Detta är vad som menas med att betrakta läget som helhet. Kommunisterna får aldrig skilja sig från folkets flertal eller försumma det genom att leda endast ett fåtal progressiva grupper i en isolerad och obetänksam framstöt, utan måste smida fasta länkar mellan de progressiva elementen och de breda massorna. Detta är vad som menas med att tänka med hänsyn till flertalet. Varhelst det finns demokratiska partier eller individer som är villiga att samarbeta med oss, är den rätta inställningen för en kommunist att tala ut i saker och ting med dem och samarbeta med dem. Det är fel att hänge sig åt godtyckliga beslut och tvärsäkra handlingar samt att ignorera våra bundsförvanter. En god kommunist måste vara bra i att betrakta läget som helhet, bra i att tänka med hänsyn till flertalet och bra i att samarbeta med sina bundsförvanter. Vi lider av allvarliga brister i dessa avseenden och måste fortfarande ägna uppmärksamhet åt denna sak.

Kaderpolitiken

Kinas kommunistiska parti är ett parti som leder en stor revolutionär kamp i ett land med flera hundra miljoner invånare, och det kan inte fullgöra sin historiska uppgift utan att ha ett stort antal ledande kadrer som förenar förmåga med politisk redbarhet. Under de senaste sjutton åren har vårt parti fostrat ganska många dugliga ledare, så att vi har en stomme av kadrer inom det militära, politiska och kulturella arbetet samt inom parti- och massarbetet. Partiet och nationen bör äras för denna insats, Men den nuvarande stommen är ännu inte stark nog att bära upp den väldiga struktur som vår kamp erfordrar, och det är fortfarande nödvändigt att fostra dugligt folk i stor omfattning. Många aktivister har framträtt och fortsätter att träda fram under det kinesiska folkets stora kamp. Vi har ansvaret för att organisera och utbilda dem, ta väl hand om dem och använda dem på rätt sätt. När väl den politiska linjen har bestämts, är kadreerna en avgörande faktor¹. Därför är det vår kampuppgift, att på ett planmässigt sätt utbilda ett stort antal nya kadrer.

Vår omsorg bör omfatta såväl kadrer utanför partiet som partikadrer. Det finns många skickliga människor utanför partiet som vi inte får förbigå. Det är varje kommunistens plikt att göra sig av med sådana egenskaper som otillgänglighet och högmod och att arbeta väl med

¹ I sin verksamhetsberättelse på SUKP(b)s 17. kongress i januari 1934 sade Stalin: "... när en gång den riktiga politiska linjen fastställts, är det det organisatoriska arbetet som avgör allt, inbegripet också själva den politiska linjens öde, dess genomförande eller misslyckande". (*Leninismens problem*, Förlaget för litteratur på främmande språk, Moskva 1951, s. 733.) Han sysslade också med frågan om "urvalet av folk". I sitt tal den 4 maj 1935 vid Röda arméns akademiers avslutningsfest framförde och förklarade han parollen "kadreerna avgör allt". (A.a. s. 752—754.) I sin verksamhetsberättelse på SUKP(b)s 18. kongress i mars 1939 sade Stalin: "Sedan en riktig politisk linje utarbetats och prövats i praktiken, blir partikadreerna den avgörande kraften i partiets och statens ledning". (A.a. s. 898.)

kadrer utanför partiet, ge dem uppriktig hjälp, inta en varm, kamratlig hållning gentemot dem och förmå dem att ägna sitt initiativ åt den stora saken att bekämpa Japan och återuppbygga nationen.

Vi måste veta hur man bedömer kadrer. Vi får inte inskränka vår bedömning till en kort period eller till en enstaka händelse i en kadrers liv, utan bör betrakta hans liv och hans arbete som helhet. Detta är huvudmetoden i bedömandet av kadrer.

Vi måste förstå att använda kadrer väl. I grund och botten innebär ledning ansvar för två viktiga ting: att arbeta fram idéer och att använda kadrer väl. Sådana ting som att göra upp planer, fatta beslut och ge order och direktiv tillhör alla kategorin ”arbeta fram idéer”. För att omsätta idéer i praktiken, måste vi sammansvetsa kadrerna och uppmuntra dem att gå till handling; detta tillhör kategorin ”använd kadrerna väl”. I vårt lands historia har det funnits två skarpt motsatta linjer i fråga om kadrers användning. Den ena var ”tillsätt folk efter deras meriter”, och den andra ”utnämna folk enligt gunstlingssystemet”. Den förstnämnda är det hederliga och den sistnämnda det ohederliga sättet. Det rättesnöre som det kommunistiska partiet bör följa i sin kaderpolitik är huruvida en kader beslutsamt genomför partiets linje, iakttar partiets disciplin, har intima förbindelser med massorna, är i stånd att självständigt orientera sig och är aktiv, arbetar barmhärtigt och är osjälvisk. Detta är vad som menas med ”tillsätt folk efter deras meriter”. Chang Kuo-taos kaderpolitik var raka motsatsen. Han följde linjen ”utnämna folk enligt gunstlingssystemet” och omgav sig med personliga favoriter för att skapa en liten klick, och till slut förrådde han partiet och flydde. Detta är en viktig läxa för oss. Centralkommittén och ledare på alla nivåer bör ta varning av den och andra liknande historiska läxor och måste ta som sitt viktigaste ansvar att hålla fast vid det hederliga och rättvisa sättet att genomföra kaderpolitiken. De bör förkasta det ohederliga och orättvisa sättet, och på så vis befästa partiets enhet.

Vi måste förstå att ta väl hand om kadrer. Det finns flera sätt att göra detta.

För det första, ge dem vägledning. Detta betyder att ge dem fria händer i sitt arbete, så att de har mod att ta på sig ansvar, och samtidigt ge dem passande instruktioner så att de, vägleda av partiets politiska linje, är i stånd att till fullo bruka sitt initiativ.

För det andra, höj deras nivå. Detta betyder att fostra dem genom att ge dem tillfälle att studera så att de kan stärka sitt grepp om teorin och sin arbetsförmåga.

För det tredje, se över deras arbete och hjälp dem att sammanfatta sina erfarenheter, gå vidare med sina framgångar och rätta sina misstag. Att utdela arbete utan att kontrollera det och att uppmärksamma det enbart när allvarliga fel begås — detta är inte rätta sättet att ta väl hand om kadrer.

För det fjärde, använd i regel mot kadrer, som begått misstag, övertygelsemetoden och hjälp dem att rätta sina misstag. Kampmetoden bör begränsas till de som begår allvarliga fel men ändå vägrar att ta emot vägledning. Här är tålmodighet ytterst viktig. Det är felaktigt att lättvindigt sätta etiketten ”opportunist” på folk eller att lättvindigt börja ”föra kamp” emot dem.

För det femte, hjälp dem i deras svårigheter. När kadrer befinner sig i trångmål som resultat av sjukdom, ansträngd ekonomi, familjeproblem eller andra svårigheter, måste vi visa dem så mycken omsorg som möjligt.

Detta är rätta sättet att ta väl hand om kadrer.

Partidisciplin

Med hänsyn till Chang Kuo-taos allvarliga disciplinbrott måste vi ånyo fastställa vad partiets disciplin innebär, nämligen:

- 1) individen är underordnad organisationen,
- 2) minoriteten är underordnad majoriteten,
- 3) den lägre nivån är underordnad den högre och
- 4) alla medlemmar är underordnade Centralkommittén.

En var som bryter mot dessa disciplinbestämmelser slår sönder partienheten. Erfarenheten visar att en del människor bryter mot partidisciplinen därför, att de inte vet vad den är, medan andra, som Chang Kuo-tao, bryter mot den fullt medvetet och utnyttjar den okunnighet som råder bland många partimedlemmar till att uppnå sina förrådiska syften. Det är därför nödvändigt att utbilda medlemmarna i partiets disciplin så att medlemmarna inte bara själva iakttar den utan också utövar tillsyn över ledarna, så att även de iakttar disciplinen och sålunda förhindrar uppkomsten av fler fall av Chang Kuo-taos typ. Om vi ska kunna försäkra oss om att partiets inre förhållanden utvecklas på rätt linje, måste vi, förutom de ovan nämnda fyra viktiga disciplinbestämmelserna för partiet, utarbeta ett antal ganska detaljerade stadgelsebestämmelser som ska tjäna till att göra de ledande instansernas verksamhet enhetlig på alla nivåer.

Partidemokrati

Under den nu pågående stora striden begär Kinas kommunistiska parti att alla dess ledande instanser, alla medlemmar och kadrer, i fullaste mån ska ge uttryck för sitt initiativ, som allena kan säkerställa segern. Detta initiativ måste komma till konkret uttryck i de ledande instansernas, kadrens och alla partimedlemmars förmåga att arbeta på ett skapande sätt, i deras redobogenhet att ta ansvar, i den sprudlande kraft de visar i sitt arbete, i deras mod och i deras förmåga att ta upp frågor, uttala sin mening och kritisera brister samt i den kamratliga översyn som upprätthålles över de ledande instanserna och de ledande kadrena. Annars kommer ”initiativ” att vara en tom fras. Utövningen av dylikt initiativ beror emellertid av demokratins utbredning inom partilivet. Den kan inte få fritt spelrum, om det inte finns tillräcklig demokrati inom partilivet. Endast i en atmosfär av demokrati kan skickligt folk i stort antal frambringas. Vi har ett land där småproduktionen och det patriarkaliska systemet härskar, och om man ser landet som helhet finns ännu inget demokratiskt liv. Följaktligen återspeglas detta förhållande i vårt parti, vi har otillräckligt med demokrati inom partilivet. Detta förhållande hindrar hela partiet från att helt och fullt utöva sitt initiativ. Det har likaledes lett till ett otillräckligt mått av demokrati inom enhetsfronten och i massrörelserna. Av dessa skäl måste fostran till demokrati pågå inom partiet så att medlemmarna kan fatta betydelsen av ett demokratiskt livssätt, betydelsen av förhållandet mellan demokrati och centralism och det sätt på vilket demokratisk centralism bör förverkligas. Endast på detta sätt kan vi verkligen utvidga demokratin inom partiet och samtidigt undvika ultra-demokrati och *laissez-faire* — (låt-gå)-principen, som förstör disciplinen.

Det är också väsentligt att utvidga demokratin inom våra partiorganisationer i armén i den grad som krävs för att stimulera partimedlemmarnas initiativ och öka truppers stridsduglighet. Det kan emellertid inte bli lika mycket demokrati i partiorganisationerna inom armén som i de lokala partiorganisationerna. Både i armén och i de lokala organisationerna är meningen med inre partidemokrati att stärka disciplinen och öka stridsdugligheten, inte att försvaga dem.

Utvidgningen av partidemokratin bör ses som ett väsentligt steg i partiets befastande och utveckling och som ett viktigt vapen som sätter partiet i stånd att bli mycket aktivt i den stora kampen, visa att det kan fylla sina uppgifter, skapa nya krafter och övervinna krigets svårigheter.

Vårt parti har befästs och vuxit sig starkt genom kampen på två fronter

Allmänt sett har vårt parti under de senaste sjutton åren lärt sig att på två fronter använda det marxist-leninistiska vapnet ideologisk kamp emot felaktiga idéer inom partiet — mot högeropportunism och mot ”vänster”-opportunism.

Före Sjätte Centralkommitténs femte plenarmöte,² bekämpade vårt parti Chen Tu-hsius högeropportunism och kamrat Li Li-sans ”vänster”-opportunism. Tack vare de segrar som partiet vann i dessa två inre partistrider, gjorde det stora framsteg. Efter femte plenarmötet kom ytterligare två historiska inre partistrider, nämligen kampen vid mötet i Tsunyi och striden i samband med att Chang Kuo-tao uteslöts.

Mötet i Tsunyi rättade allvarliga fel av ”vänster”-opportunistisk natur — principfel som begicks i kampen mot fiendens femte ”inringnings- och undertrycknings”-fälttåg — och enade partiet och Röda armén. Det gjorde det möjligt för Centralkommittén och Röda arméns huvudstyrkor att föra Den långa marschen till ett segerrikt slut, rycka fram till en framskjuten ställning i motståndet mot Japan och genomföra den nya politiken för en Antijapansk nationell enhetsfront. Mötena i Pasi och Yenan lyckades, genom att bekämpa Chang Kuo-taos högeropportunism (kampen mot Chang Kuo-taos linje började vid Pasi-mötet³ och avslutades vid Yenanmötet⁴), att sammanföra alla de röda styrkorna och stärka enheten inom hela partiet inför den hjältemodiga kampen mot Japan. Båda dessa typer av opportunistiska misstag uppkom under det revolutionära inbördeskriget och deras kännetecken var att de var misstag som hade samband med kriget.

Vilka lärdomar har vi dragit av dessa två inre partistrider? Följande:

- 1) Benägenhet till ”vänster”-impulsivitet, som förbiser både de subjektiva och de objektiva faktorerna samt är ytterst skadlig för ett revolutionärt krig, och vad det beträffar, för varje revolutionär rörelse, fanns med bland de allvarliga principfel som uppstod under kampen mot fiendens femte ”inringnings- och undertrycknings”-fälttåg och uppstod ur okunnighet om kännetecknen hos Kinas revolutionära krig.
- 2) Chang Kuo-taos opportunism var emellertid högeropportunism under det revolutionära kriget, och den var en blandning av en reträttlinje, krigsherrementalitet och partifientlig aktivitet. Först sedan denna typ av opportunism övervunnits, kunde stora skaror av kadrer och

² Den period som här beröres är den som sträckte sig från det av den politiska krisen förorsakade mötet med Kinas kommunistiska partis Femte Centralkommitténs politiska byrå i augusti 1927 till Sjätte Centralkommitténs femte plenarmöte i januari 1934.

³ Pasimötet inkallades av Centralkommitténs politiska byrå i augusti 1935 till Pasi, nordväst om häradsstaden Sungpan, vid gränsen mellan nordvästra Szechuan och sydöstra Kansu. Chang Kuo-tao, som hade befäl över en sektion av Röda armén, hade brutit sig loss från Centralkommittén och trotsade dess order samt sökte undergräva den. Vid detta möte beslöt Centralkommittén att lämna farozonen och tillsammans med de Röda arméstyrkor som lydde dess order, bege sig till norra Shensi. Chang Kuo-tao tog emellertid de förband inom Röda armén, som han hade fort bakom ljustet, söderut till Tienchuan, Lushan, Stora och lilla Chinchuan och Ahpa, och upprättade där en falsk centralkommitté samt bekämpade öppet partiet.

⁴ Yenanmötet var ett utvidgat möte med Centralkommitténs politiska byrå som hölls i Yenan i april 1937. Före detta möte marscherade ett stort antal kadrer och soldater ur de förband i Röda armén som stått under Chang Kuo-taos befäl och som redan blivit klara över hans bedrägeri norrut till gränsområdet Shensi—Kansu. På vägen lydte emellertid en del förband fel order och tog vägen västerut till Kanchow, Liangchow och Suchow, som alla ligger i provinsen Kansu. De flesta av dessa förband utplånades av fienden och de övriga tog sig fram till Singkiang och återvände endast senare till gränsområdet Shensi—Kansu. De första förbanden hade sedan länge nått gränsområdet Shensi—Kansu och förenats med Centrala Röda armén. Chang Kuo-tao uppenbarade sig också i norra Shensi och var med på Yenanmötet. Mötet fördömde systematiskt och slutgiltigt hans opportunism och revolt mot partiet. Han låtsades vara överens, men i verkligheten förberedde han sitt slutgiltiga förräderi mot partiet.

partimedlemmar i Röda arméns Fjärde frontarmé (män av fin inre kvalitet med långa meritlistor från heroiska strider) göra sig fria från dess bojor och återvända till Centralkommitténs riktiga linje.

3) Slående resultat uppnåddes i det stora organisationsarbetet under det agrarrevolutionära krigets tio år — i arbetet med att bygga upp armén, i regeringsarbetet, massarbetet och i partiuppbygget. Om vi inte hade fått det stöd som detta organisationsarbete gav åt de hjältemodiga striderna vid fronten, hade vi inte kunnat fortsätta den bittra kampen mot Chiang Kai-shek. Men under den senare delen av denna period gjordes allvarliga principfel i partiets politik rörande kadrer och organisation, fel som visade sig i en benägenhet till sekterism, i hämndlystnad och i linjen att föra den ideologiska kampen till överdrift. De orsakades både av vår uraktlåtenhet att utplåna de sista resterna av den forna Li Li-san-linjen och av de politiska misstag som då begicks i principfrågor. Även dessa fel rättades vid Tsunyimötet, och partiet var sålunda i stånd att göra vändningen till en riktig kaderpolitik och riktiga organisationsprinciper. Chang Kuo-taos organisationslinje bröt mot alla partiprinciper, slog sönder partidisciplinen och förde fraktionsarbetet så långt, att det blev strid mot partiet, mot Centralkommittén och mot Kommunistiska internationalen. Centralkommittén gjorde allt som stod i dess makt för att Övervinna Chang Kuo-taos vrängsinta och felaktiga linje och stäcka hans partifientliga verksamhet och försökte också att rädda Chang Kuo-tao. Men eftersom han envist vägrade att rätta sina fel och började spela dubbelspel, och senare till och med förrådade partiet och kastade sig i armarna på Kuomintang, tvingades partiet att vidta beslutsamma åtgärder och utesluta honom. Denna disciplinära åtgärd vann stöd inte bara från alla partimedlemmar utan också från alla som var lojala mot den nationella befrielsens sak. Kommunistiska internationalen godkände också beslutet och fördömde Chang Kuo-tao som en desertör och renegat.

Dessa lärdomar, dessa framgångar, gav oss betingelserna för att ena hela partiet, stärka dess ideologiska, politiska och organisatoriska enhet samt segerrikt utkämpa försvarskriget. Vårt parti har befästs och vuxit sig starkt genom kampen på två fronter.

Den nuvarande kampen på två fronter

Från och med nu är det av yttersta vikt att föra en politisk kamp mot högerpessimism i försvarskriget, samtidigt som vi fortfarande måste hålla ett öga på ”vänster”-impulsivitet. I frågorna om enhetsfronten och partiets och massornas organisering, måste vi fortsätta kampen mot ”vänsterns” tendens till den stängda dörrens politik, om vi ska uppnå samarbete med de olika andra antijapanska partierna och grupperna, bygga ut kommunistiska partiet och bredda massrörelsen. På samma gång måste vi se till att bekämpa den högeropportunistiska tendensen till samarbete och expansion utan villkor. Annars kommer båda dessa riktningar att spåra ur och omvandlas till kapitulationistiskt samarbete och principlös expansion.

Den ideologiska kampen på de två fronterna måste passa de konkreta förhållandena i varje fall, och vi får aldrig ta oss an ett problem på subjektivt sätt eller tillåta den gamla dåliga vanan att ”sätta etiketter” på folk att fortleva.

I kampen mot avvikelser måste vi ägna allvarlig uppmärksamhet åt kampen mot dubbelspel. Såsom Chang Kuo-taos karriär visar är den största faran med ett sådant beteende att det kan utvecklas till fraktionsverksamhet. Att offentligen förklara sig överens men opponera bakom kulisserna, att säga ja och mena nej, att tala vackert inför en människa, men spela fula spratt bakom hennes rygg — dessa är alla uttryck för dubbelspel. Enda sättet för oss att stärka partidisciplinen är att skärpa kadrenas och partimedlemmarnas vaksamhet mot sådant beteende.

Studier

Allmänt sett bör alla medlemmar i kommunistiska partiet som har möjlighet att göra det studera Marx', Engels', Lenins och Stalins teorier, studera vårt lands historia och de nuvarande rörelserna och riktningarna. De bör dessutom hjälpa till att utbilda medlemmar som är mindre skolade. Särskilt kadre bör noggrant studera dessa ämnen, medan Centralkommitténs medlemmar och äldre kadrer bör uppmärksamma dem ännu flitigare. Det är inte möjligt för något politiskt parti att leda en stor revolutionär rörelse till seger om det inte besitter en revolutionär teori och kunskap om historien samt har grundlig kännedom om den praktiska rörelsen.

Marx', Engels', Lenins och Stalins teori är universellt tillämplig. Vi bör betrakta den inte som en dogm utan som en vägledning till handling. Att studera den innebär inte bara att lära sig terminologi och fraser utan att lära sig marxismen-leninismen som revolutionens vetenskap. Det gäller inte enbart att förstå de allmänna lagar som Marx, Engels, Lenin och Stalin härledde ur sina vittgående studier av det verkliga livet och av revolutionär erfarenhet, utan att studera deras ståndpunkt och metod när de undersökte och löste problem.

Vårt partis kunskap om marxismen-leninismen är nu åtskilligt bättre än den var, men den är fortfarande långt ifrån omfattande eller djup. Det är vår uppgift att leda en stor nation på flera hundra miljoner människor i en väldig och aldrig förr skådad kamp. För oss utgör därför utbredningen och fördjupningen av studiet av marxismen-leninismen ett stort problem som kräver en snabb lösning, vilken är möjlig endast genom koncentrerade ansträngningar. Efter detta plenarmöte med Centralkommittén hoppas jag att få se en hela partiet omfattande tävlan i studier, som kommer att visa vilka som verkligen har lärt någonting samt vilka som har lärt mer och lärt det bättre. Om det finns ett eller två hundra kamrater som har en systematisk och inte fragmentarisk, äkta och inte ihållig uppfattning om marxismen-leninismen kommer, när det gäller att ta huvudansvaret för ledningen, vårt partis kampförmåga att bli mycket större och vår uppgift att besegra den japanska imperialismen kommer att genomföras snabbare.

En annan av våra uppgifter är att studera vårt historiska arv och använda den marxistiska metoden till att kritiskt summera detta arv. Vårt lands historia går flera tusen år tillbaka och har sina egna kännetecken och oräkneliga skatter. Men i dessa ting är vi endast skolpojkar. Nutidens Kina har vuxit fram ur det gamla Kina; vi är marxister i vår inställning till historien och får inte rumphugga vår historia. Vi bör göra en sammanfattning av vår historia från Konfutsen till Sun Yat-sen och överta detta dyrbara arv. Detta är viktigt när det gäller att leda dagens stora rörelse. Kommunisterna är marxister och därför internationalister, men vi kan omsätta marxismen i praktiken endast då den smältes samman med vårt lands speciella kännetecken och antar en klart nationell form. Marxismen-leninismens stora styrka ligger just i att den förenas med den konkreta revolutionära praktiken i alla länder. För Kinas kommunistiska parti gäller det att lära att tillämpa marxismen-leninismens teori på de särskilda förhållandena i Kina. För de kinesiska kommunisterna, som är en del av den stora kinesiska nationen, en del av dess kött och blod, kan allt prat om marxismen avskilt från Kinas kännetecken endast vara en abstrakt marxism, marxismen i ett vakuum. Därför blir tillämpningen av marxismen på ett konkret sätt i Kina, så att varje dess yttring får en omisskännlig kinesisk karaktär, det vill säga, tillämpningen av marxismen i ljuset av Kinas särskilda kännetecken, ett problem som det är brådskande för hela partiet att förstå och lösa. Utländska mallar måste avskaffas, det måste bli mindre nynnande av tomma, abstrakta melodier, och dogmatismen måste få gå och lägga sig; de måste ersättas av den friska, levande kinesiska stilen och andan som Kinas enkla människor älskar. De som inte förstår det minsta om internationalismen skiljer det internationalistiska innehållet från den nationella formen. I motsats till dessa måste vi sammanfoga

båda intimt. I denna sak finns inom våra led allvarliga fel vilka vi samvetsgrant måste övervinna.

Vilka är den nuvarande rörelsens kännetecken? Vilka är dess lagar? Hur ska den inriktas? Alla dessa är praktiska frågor. Ännu i dag förstår vi inte allting om den japanska imperialismen eller om Kina. Rörelsen utvecklas, nya ting ska växa fram, och de växer fram i en oändlig ström. Att studera denna rörelse i dess helhet och utveckling är en stor uppgift, som kräver vår oavbrutna uppmärksamhet. Den som vägrar att allvarligt och noggrant studera dessa problem är ingen marxist.

Självgodheten är studiernas fiende. Vi kan egentligen inte lära någonting innan vi gör oss av med självgodheten, Vår inställning till oss själva bör vara, ”ha ett omätligt begär att lära”, och gentemot andra, ”var outtröttlig som lärare”.

Enhet och seger

Enhet inom Kinas kommunistiska parti är den grundläggande betingelsen för att ena hela landet till att vinna försvarskriget och bygga ett nytt Kina. De gångna sjutton åren har stålsatt Kinas kommunistiska parti och lärt det många sätt att uppnå inre enhet, och vi har nu ett mycket mognare parti. Vi är sålunda i stånd att bilda en stark kärna för hela folket i kampen för att vinna segern i försvarskriget och bygga ett nytt Kina. Kamrater, så länge som vi är enade, kan vi med säkerhet uppnå detta mål.